

,Да. Ни наредуваше, кога сме на патување - или кога сме патници - да не ги соблекуваме нашите кожени чорапи три дена и три ноќи, освен во случај на ценабет; но не и поради голема нужда, мокрење или сон.'

Зир бин Хубејш раскажува: „Дојдов кај Сафван бин Асал ел-Муради за да го прашам за месхот врз кожните чорапи (местви). Тој ме праша: „Што те доведе, о Зир?“ Јас реков: „Барањето на знаење.“ Тој рече: „Навистина, мелеците ги спуштаат своите крилја за оној што трага по знаење - задоволни со она што го бара.“ Јас реков: „Ми се појави двоумење околу месхот врз кожните чорапи по извршување мала или голема нужда, а ти си човек од асхабите на Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, па дојдов да те прашам дали си го слушнал да спомне нешто во врска со тоа?“ Тој рече: „Да. Ни наредуваше, кога сме на патување - или кога сме патници - да не ги соблекуваме нашите кожени чорапи три дена и три ноќи, освен во случај на ценабет; но не и поради голема нужда, мокрење или сон.“ Јас реков: „Дали си го слушнал да спомнува нешто за страста?“ Тој рече: „Да. Бевме со Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, на патување, кога одеднаш еден бедуин го повика со гласен повик: „О, Мухамеде!“ - па му одговори Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, со глас сличен на неговиот: „Еве сум.“ Ние му рековме: „Тешко тебе, снижи го својот глас, затоа што си пред Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, а тоа е забрането.“ Но тој рече: „Се колнам во Аллах, нема да го снижам.“ Бедуинот праша: „Човек сака еден народ, а уште не се придружил кон нив?“ Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, рече: „Човекот ќе биде со оној кого го сака на Денот на оживувањето.“ Потоа продолжи да ни раскажува, сè додека не спомна за една врата на западната страна, чија широчина е колку патување, или патник би патувал низ нејзината широчина четириесет или седумдесет години.“

[صحيح] [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Зир бин Хубејш дошол кај Сафван бин Асал, Аллах нека е задоволен со него, за да го праша за месхот врз кожните чорапи. Сафван го праша: „Што те доведе, о Зир?“ Тој одговори: „Барањето на знаење.“ Сафван рече: „Навистина, мелеците ги спуштаат своите крилја од почит за оној кој трага по знаење - изразувајќи задоволство и величење за она што го прави.“ Зир рече: „Се двоумев околу месхот врз кожните чорапи по извршувањето мала и голема нужда, а ти си од асхабите на Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем. Затоа дојдов да те прашам: дали си го слушнал

Веровесникот да спомне нешто во врска со тоа?“ Сафван одговори: „Да. Тој ни наредуваше, кога сме патници, да не ги соблекуваме кожните чорапи три дена и три ноќи поради мала нечистотија – како што се голема нужда, мокрење и сон. Но, во случај на ценабет, задолжително беше да се соблечат.“ Зир праша: „А дали си го слушнал да спомне нешто во врска со љубовта?“ Сафван рече: „Да. Бевме со Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, на едно патување, кога еден бедуин го повика со висок глас: ‚О, Мухамеде!‘ – а тој, салаллаху алејхи ве селем, му одговори со глас сличен на неговиот: ‚Еве сум.‘ Ние му рековме: ‚Тешко тебе, снижи го својот глас, зашто си пред Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, а забрането е да се крева гласот пред него.‘ Но тој, поради својата грубост, рече: ‚Се колнам во Аллах, нема да го снижам.‘ Потоа бедуинот праша: ‚О, Божји пратенику, човек ги сака праведните луѓе, а не работи дела како нив?‘ Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, рече: ‚Човек ќе биде со оној кого го сака на Денот на оживувањето.‘“ Зир рече: „Сафван продолжи да ни раскажува сè додека не спомна дека постои една врата за покајание од страната на Шам, која Аллах ја создал уште кога ги создал небесата и земјата. Низ нејзината широчина патникот би патувал четириесет или седумдесет години. Таа нема да се затвори сè додека сонцето не изгрее од запад.“

<https://sunnah.global/hadeeth/mk/show/4565>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

